

на Калъчлията действува главно из Стара планина — Разбойна, Твърдишкия и Сливенския балкан. Към нея се присъединява гоненият от сливенските турци Георги Трънкин.

По време на Кримската война хайдушките дружини активизират своите действия. През юни 1864 г. за родния блакан на начало на дружина от 12 момчи се отправя от Цариград котленецът Георги Раковски. Негов другар е Велко от с. Шипка, получил школовка при Гълъб войвода, а байрактар — Ст. Младен. През Лозенградско, Елховско и Карнобатско над с. Медвен четата навлиза в Котленския балкан. На 19 юни тя наближава Котел и се укрива в местностите Сухи дял, Разбойна, Урушката скала, Злостен. Раковски се надява да се присъедини с дружината си към руските войски, но вижда, че това е невъзможно и през август разпуска дружината.

По-активна през този период е и дружината на Димитър Калъчлията. Тя спасява от клане жителите на с. Върбица. Очаквайки избавление от Русия, дружината му действува повече в Североизточна България. Тук Калъчлията се свързва с войводите Бойчо Разградлията и Щерю от Варна. Споредите говорят, че хайдутите на Пею Буюклията, Калъчлията и Злати Конарчето са пазили селяните от добруджанските села, които под тяхна закрила се събират в с. Ези бей (Паскалево). По Гергьовден хайдутите завеждат селяните във Варна за по-голяма сигурност. За този период ще се отнася съобщението, че дружината на Калъчлията имала със себе си топ — случай единствен в хайдушката практика.

С помощта на европейските капиталистически държави Турция излиза победител в Кримската война. Но това в същност е загуба. Европейските правителства си издействуват големи права в Турция, те започват да хазийничат в нея, да отпускат заеми при заробващи условия. Турската империя се превръща постепенно в полуколония на европейските капиталистически страни. Евтините европейски стоки подкопават пазара на българските занаятчийски произведения. Постепенно започва да замира прочутият Сливенски панаир. Затова, въпреки че се развиват по-усилено процесите на разлагане на феодалния строй и развитие на капиталистическите отношения, положението на българския народ не се подобрява, а се влошава. Наред със създаването на условия за разгръщане на масово революционно движение продължават да съществуват условия и за хайдушкото движение